

De verhuizing van je leven!

Preek voor de kinderen n.a.v. Johannes 14 : 2 – 6

Verhuizen schijnt één van de meest stressvolle gebeurtenissen in je leven te zijn. Nou, onze verhuizing van Capelle aan den IJssel naar Amersfoort viel eigenlijk best mee. Misschien kwam dat wel, omdat we er al een tijdje naar hadden uitgekeken. We waren goed voorbereid en hadden veel hulp. Zaterdag om een uur of acht kwamen de hulptroepen om de vrachtauto vol te laden en om ongeveer vier uur 's middags stonden alle dozen en spullen in het nieuwe huis. Het was keihard werken, maar het lukte prima.

Het zwaarst vind ik de tijd daarna: je hele huis opnieuw inrichten. Bij alles nadenken of het wel de handigste plek is. Alle spulletjes ergens neerzetten, maar even later toch weer veranderen. Nog een klein klusje hier, een aanpassinkje daar... Dat maakt je pas écht moe. Maar ondanks dat vind ik verhuizen best leuk!

Al een tijdje liep ik in onze 'verhuistijd' aan een andere verhuizing te denken. Een verhuizing waar ik ook naar verlang en die in veel dingen best lijkt op een gewone verhuizing, maar toch heel anders is. Weten jullie wat ik dan bedoel? Lees maar eens mee in de Bijbel, in Johannes 14 : 2 – 6:

In het huis mijns Vaders zijn vele woningen – anders zou Ik het u gezegd hebben – want Ik ga heen om u plaats te bereiden; en wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben. En waar Ik heenga, daarheen weet gij de weg. Tomas zeide tot Hem: Here, wij weten niet, waar Gij heengaat; hoe weten wij dan de weg? Jezus zeide tot hem: Ik ben de weg en de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij.

Zie je dat? De Here Jezus belooft ons ook een verhuizing, maar dan wel een hele bijzondere. Niet van Capelle naar Amersfoort of van Amsterdam naar Rotterdam, maar van de aarde naar de hemel! Van je eigen huis naar het huis van God zelf! Dat is wel even wat anders... Maar toch vind ik, dat er ook veel overeenkomsten zijn met een gewone verhuizing. Daarover gaan we vandaag in de preek eens nadenken en in de Bijbel lezen.

Waarom verhuizen we eigenlijk?

Ben jij wel eens naar een andere plaats verhuisd? Waarom was dat eigenlijk? Vaak is dat vanwege het werk van je ouders. Ik ging ook verhuizen, omdat ik een nieuwe baan had gekregen. Eerst werkte ik in Dordrecht op een school, nu ga ik in Baarn werken. In Dordrecht was ik in dienst van de "Vereniging Een school met de Bijbel". Maar in Baarn heet het "Stichting Protestants Christelijk Onderwijs Baarn – Soest". Ik ben dus bij een nieuwe baas gaan werken.

Weet je, zo is dat bij de grote verhuizing waar Jezus over spreekt eigenlijk ook. Deze verhuizing ga je meemaken als je in dienst komt bij een nieuwe Baas: de Here Jezus; want je kunt alleen maar in het huis van de Vader komen, als je Hem wilt dienen. We hebben dat duidelijk gelezen in vers 6: "niemand komt tot de Vader dan door Mij", zegt Jezus.

Je moet dus in de Here Jezus geloven en Hem volgen. Dat zag je ook bij de discipelen. Sommigen waren eigen baas, anderen werkten in het bedrijf van hun vader. In Matheus 4 lezen we: "Toen Hij nu langs de zee van Galilea ging, zag Hij twee broeders, Simon, die Petrus genoemd wordt, en Andreas, diens broeder, een net in zee werpen; want zij waren vissers. En Hij zeide tot hen: Komt achter Mij en Ik zal u vissers van mensen maken. Zij nu lieten terstond hun netten liggen en volgden Hem. En vandaar verder gegaan zijnde, zag Hij nog twee broeders, Jakobus, de zoon van Zebedeüs, en Johannes, zijn broeder, in het schip met hun vader Zebedeüs, terwijl ze bezig waren hun netten in orde te brengen, en Hij riep hen. Zij lieten dan terstond het schip en hun vader achter en volgden Hem." (Mat.4:18-22)

Deze vier mannen hadden ineens een nieuwe Baas! De schrijver van dit stukje is Matheus. Die had eerst ook een andere baan; hij was in dienst van de Romeinen om belastingen te heffen, totdat hij dus een nieuwe Baas kreeg. Daar schrijft hij zelf over: "En vandaar verder gaande zag Jezus iemand bij het tolhuis zitten, Matheus genaamd, en Hij zeide tot hem: Volg Mij. En hij stond op en volgde Hem." (Mat.9:9)

Als je in de Here Jezus gelooft, dan weet je dat Hij met Zijn bloed voor jou de zonden heeft betaald. Dat is fijn, maar weet je ook dat je met dat bloed gekocht bent? (zie 1Cor.6:19-20a) Eerst was je als het ware in slavendienst bij de Satan, maar de Here Jezus heeft je van de duivel losgekocht en Hij betaalde voor jou met Zijn bloed. Als je dat gelooft, is Hij de baas in je leven. Dan mag je straks ook in het hemelse Vaderhuis wonen. Verhuizen dus, omdat je een nieuwe Baas hebt...

Dan komt de voorpret...

Als je eenmaal weet, waar je naar toe gaat, komt ook de voorpret. Er gaat een boel veranderen en dat is best spannend. Een nieuwe buurt, nieuwe burens. Een andere omgeving, een ander kamertje. Vreemde kinderen om je heen, een klas waar je je eerst nog niet thuis voelt. Een nieuw juf of meester... Soms best ook wel een beetje eng, maar vooral leuk! Hoe zal het allemaal gaan?

Wat dat betreft hoef je je voor de verhuizing naar het huis van God geen zorgen te maken. In de Bijbel staat daar heel wat over geschreven, al is het nog mooier dan woorden kunnen vertellen of dan jij je kunt voorstellen. (zie 1Cor.2:9) Hoe het is om bij God te wonen, kun je bijvoorbeeld lezen in Openbaring:

“En ik hoorde een luide stem van de troon zeggen: Zie de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen zijn volken zijn en God zelf zal bij hen zijn, en Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch geklaag, noch moeite zal er meer zijn, want de eerste dingen zijn voorbijgegaan. En Hij, die op de troon gezeten is, zeide: Zie, Ik maak alle dingen nieuw.” (Openb.21:3–5a)

Paulus vertelt ons nog iets moois: we mogen bij het grote huisgezin van God horen. (Logisch eigenlijk, als je God “Onze Vader” mag noemen...) Hij schrijft in 2 Cor. 6 :18: “...Ik zal u tot Vader zijn en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn, zegt de Here, de Almachtige.”

Aan het werk – de voorbereiding.

Na de voorpret komt onvermijdelijk het moment, dat je aan de slag moet. Er moet heel wat worden ingepakt, schoongemaakt, opgeruimd en weggegooid. Sommige spulletjes vind je niet mooi meer; andere zijn stuk of vies. Misschien moeten er ook wel meubels weg, omdat die niet meer bij het nieuwe huis passen; en oude kleren, omdat ze ouderwets en uit de mode zijn. Overbodige dingen moet je al helemaal niet mee verhuizen: dat is alleen maar extra werk! Weg ermee dus...

Bij de voorbereiding van de verhuizing naar het Vaderhuis hoort ook zo'n grondige opruiming. We lazen net een mooi stukje uit 2 Corinthe 6, over die grote familie van God. Maar weet je wat er direct achteraan staat, in hoofdstuk 7:1? “Daar wij nu deze beloften bezitten, geliefden, laten wij ons reinigen van alle bezoedeling des vlezes en geestes, en zo onze heiligheid volmaken in de vreze Gods.”

Een beetje ouderwetse en moeilijke taal, maar het woord ‘reinigen’ ken je vast wel: schoonmaken. Wát moet er schoongemaakt worden? Je vlees – dat is je lichaam, en je geest – dat is je hart. Wat bedoelt Paulus daarmee? Laat ik dat met een voorbeeld proberen uit te leggen.

Stel je voor dat je een prins of een prinses was die later koning of koningin zou worden. Dan krijg je natuurlijk een prima opvoeding. Maar desondanks loop je de hele dag in je neus te peuteren, te boeren, windjes te laten en te schelden op iedereen die je tegenkomt. En tot overmaat van ramp ga je af en toe zomaar midden op straat in je blootje staan... Alle mensen zouden er schande van spreken: zoiets doe je niet en al helemaal niet als je een prins of prinses bent!

Nou, zegt Paulus, jullie zijn zoons en dochters van God geworden – prinsen en prinsessen dus! Dan moet je je natuurlijk wel wáárdig gedragen: zorg dat je als een koningskind met je lichaam omgaat en dat je in je gedachten geen vuiligheid hebt. Je moet op een koning – nee, op dé Koning lijken!

Johannes zegt dat ook in zijn 1e brief: “Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen; (maar) wij weten, dat, als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is. En een ieder, die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich, gelijk Hij rein is.” (1Joh.3:2-3) Alle vuiligheid uit je hart dus, ruim je leven netjes op en gooi weg wat niet meer bij het nieuwe Huis past!

Verhuiskaartjes versturen...

Als je dan bijna gaat verhuizen, is het wel handig om iedereen te vertellen dat je weggaat en wat je nieuwe adres is. Daarom stuur je ruim voordat je echt weg bent verhuiskaartjes rond.

De Here Jezus wil ook graag dat iedereen het te weten krijgt. Want er is in het Vaderhuis plaats genoeg. Maar dan moet het wel verder verteld worden. Vertel dus aan iedereen die je kent, dat je binnenkort een keer verhuizen gaat naar een prachtig huis, een paleis! En zeg er maar bij, dat ze mee mogen als ze de Weg kennen. En die Weg vind je in de Bijbel, we hebben het toch gelezen in Johannes 14? Jézus is de Weg! Jij weet dat, maar vertel je het ook aan anderen?

Paulus heeft na zijn bekering zijn hele leven niet anders meer gedaan dan andere mensen die Weg te wijzen. (zie 1Cor.2:2) In de Romeinenbrief schrijft hij een soort opdracht om het verder te vertellen: “... al wie de naam des Heren aanroept, zal behouden worden. Hoe zullen zij dan Hem aan roepen, in wie zij niet geloofd hebben? Hoe geloven in Hem, van wie zij niet gehoord hebben? Hoe horen zonder prediker?” (Rom.10:13-14) En aan Timotheus schrijft hij; “verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen...” (2Tim.4:2a)

Zo te horen is er nogal haast bij. Dat komt doordat de verhuisdag snel dichterbij komt. Als het zover is, is het te laat om nog te vertellen over de verhuizing. Dan is het dus voor al die mensen ook te laat om mee te gaan naar het Vaderhuis. Zorg er dus voor dat je de verhuiskaartjes op tijd verstuurt! Weet jij al wat je erop schrijft?

Eindelijk, de verhuisdag!

Ik zei het in het begin al: de verhuisdag zelf is keihard werken, maar de tijd erna vind ik zwaarder. Bij de verhuizing naar het Vaderhuis is dat gelukkig heel anders geregeld. Je hoeft er niet heel hard voor aan de slag en ook na de verhuizing hoef je niets meer aan de inrichting te doen.

De verhuizing zelf gaat heel snel en feestelijk: “... de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken *in een oogwenk* weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen.” (2Thess.4:16-17)

Dat is haast onbegrijpelijk: in een oogwenk; één knippering van je ogen en het is gebeurd! En dan omhoog de lucht in op de wolken! Hoe kan dat? Het is zo onbegrijpelijk dat Paulus het een geheimenis noemt – letterlijk schrijft hij een ‘mysterie’: “Zie, ik deel u een geheimenis (*mysterie*) mede. Allen zullen wij niet ontslapen, maar allen zullen wij veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik...” (1Cor.15:51-52a)

Wij worden zo veranderd, dat wij aan de Here Jezus *gelijk* zullen zijn, dat lazen we net. (1Joh.3:2) In een andere brief schrijft Paulus: “...wij zijn burgers van een rijk in de hemelen, waaruit wij ook de Here Jezus Christus als verlosser verwachten, die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het aan zijn verheerlijkt lichaam gelijkvormig wordt...” (Filip.3:20-21) De Here Jezus kon op de wolken opstijgen, wij kunnen dat dan ook. Inderdaad, wat een mysterie! Maar dit geheim hoef je niet te bewaren, je mag het aan iedereen vertellen, weet je nog?

En dan kom je in het Vaderhuis, waar alles al klaar is. De Here Jezus komt namelijk pas terug, als Hij voor ons een plaats heeft bereid, waar je voor altijd wonen mag! Lijkt dit je ook niet de verhuizing van je leven? Dan nu eerst aan de slag: werken voor de nieuwe Baas, je hart en leven opruimen en schoonmaken en verhuiskaartjes schrijven!

Amen

28 juli 2002